

Esclat

Sardana per a flabiol i piano

Manuel Garcia Morante

Esclat

Sardana per a flabiol i piano

1a edició: octubre 2021

© Manuel Garcia Morante

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

Maquetació: Jaume Vilà & DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B 16946-2021

ISMN: 979-0-69238-981-1

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com

www.dinsic.com

Presentació

Quan a finals de l'any 1976 vaig decidir donar a conèixer el flabiol com a instrument de concert vaig tenir la sort -gairebé podria dir el privilegi- de poder comptar amb un dels pianistes acompanyants més prestigiosos del moment, el mestre Manuel García Morante que aleshores, amés de ser catedràtic del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, era l'acompanyant habitual de cantants amb tant de prestigi com Carme Bustamente o Victòria dels Àngels.

D'aquesta relació professional i artística en va sorgir una amistat personal i una admiració mútua. També aprofito per a dir que va ser el mestre García Morante qui va proposar a la direcció de l'esmentat Conservatori la creació d'una classe per a l'ensenyament del flabiol, cosa que es va confiar a la meua persona i es va materialitzar a principis del curs 1977-78.

Les col·laboracions amb el mestre García Morante es van perllongar uns quans anys i l'amistat ha perdurat per a sempre més. Fruit d'aquesta amistat és la present sardana, concebuda originalment per a flabiol i piano, i de la qual tinc el goig de ser-ne el dedicatari.

El llenguatge utilitzat i el desenvolupament tenen un punt d'insòlit i en son un clar reflex de la personalitat creativa del compositor. No es tracta, doncs, d'una "obligada de flabiol" en la seva configuració i sentit tradicionals, sinó d'una peça cambrística per a flabiol i piano en forma de sardana. L'estrena va ser efectuada pels seus protagonistes -autor i dedicatari- a l'Auditori Toldrà del Conservatori Municipal de Música de Barcelona, el dia 15 de març de 2012, en un concert en el que jo celebrava els meus més de 40 anys de dedicació al flabiol.

Jordi León
Octubre de 2021

A en Jordi León

ESCLAT

Sardana per a flabiol i piano (2005)

Manuel Garcia Morante

Flabiol
(sons reals)

Piano

6

6

12

12

18

18

mf

p

cantando

mf